Lietas arhīva Nr. A42-02415-22/46
ECLI:LV:ADRJVTN:2022:1201.A420241522.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2022. gada 1. decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese referente S. Pone,
tiesnese S. Kuškina, tiesnesis G. Ploriņš,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Iepirkumu uzraudzības biroja Iesniegumu izskatīšanas komisijas 2022. gada 4. jūlija lēmuma Nr. 4-1.2/22-110 atzīšanu par prettiesisku daļā „Par samaksas kārtību par kravas komplektēšanu no vairāk nekā piecām krautuvēm".

Aprakstošā daļa

[1] 2022. gada 24. maijā tika izsludināts akciju sabiedrības „Latvijas valsts meži" (turpmāk – pasūtītāja) rīkotais atklātais konkurss „Kokmateriālu pārvadājumu pakalpojumu sniegšana 2022. – 2026. gadā", iepirkuma identifikācijas Nr. AS LVM MS RP_2022_120_Ak (turpmāk – Konkurss).

Pieteicēja 2022. gada 3. jūnijā saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 68. panta trešās daļas 1. punktu vērsusies Iepirkumu uzraudzības birojā (turpmāk – Birojs) ar iebildumiem par Konkursa dokumentācijā paredzētajām prasībām, kas rada nevienlīdzīgu attieksmi pret pretendentiem un nenodrošina pilnu samaksu par pieprasīto pakalpojumu veikšanu.

Izvērtējot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu un tā papildinājumu (2022. gada 29. jūnija iesniegums), ar Biroja Iesniegumu izskatīšanas komisijas 2022. gada 4. jūlija lēmumu Nr. 4-1.2/22-110 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolemts atļaut pasūtītājai turpināt iepirkuma procedūru un slēgt iepirkuma līgumu ar Konkursa uzvarētāju, un atstāt spēkā apstrīdētās Konkursa nolikuma prasības.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2022. gada 8. augusta lēmumu nolemts pieņemt pieteicējas pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un ierosināt administratīvo lietu.

Administratīvajā rajona tiesā 2022. gada 10. novembrī saņemti pieteicējas pieteikuma grozījumi, kuros, ievērojot to, ka saskaņā ar Elektronisko iepirkumu sistēmā publicēto informāciju pasūtītāja ir noslēgusi līgumus ar Konkursa uzvarētājiem, lūgts tiesu atzīt pārsūdzēto lēmumu par prettiesisku daļā „Par samaksas kārtību par kravas komplektēšanu no vairāk nekā piecām krautuvēm".

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2022. gada 10. novembra lēmumu nolemts pieņemt un pievienot administratīvajai lietai pieteicējas pieteikuma grozījumus, precizējot, ka lieta ir skatāma par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku daļā „Par samaksas kārtību par kravas komplektēšanu no vairāk nekā piecām krautuvēm".

[2] Pieteicēja vērsusies Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt pārsūdzēto lēmumu. Pieteicēja pieteikumā norāda turpmāk minētos apsvērumus.

[2.1] No pārsūdzētā lēmuma satura un tajā izteiktajiem virspusējiem apsvērumiem, kas ir balstīti tikai un vienīgi uz pasūtītājas paskaidrojumiem, ir redzams, ka Birojs, taisot pārsūdzēto lēmumu, nav iedziļinājies un objektīvi izvērtējis pieteicējas iebildumus. Proti, Birojs, balstoties tikai un vienīgi uz pasūtītājas sniegtajiem paskaidrojumiem, kļūdaini secinājis, ka gadījumos, kad iekraušana jāveic vairāk kā no piecām krautuvēm, samaksa tiks veikta arī par krautuvēm, kas pārsniedz piecas krautuves.

Pieteicējas iebildumi nav par to, ka nav paredzēta samaksa par nobraukto papildu attālumu, bet par to, ka, pieaugot krautuvju skaitam, no kurām pakalpojumu sniedzējam ir jāveic pilnas kravas komplektācija, pieaug arī līgumcena par vienu nobraukto kilometru, kas attiecīgi ir uzskatāma par papildu samaksu par kravas iekraušanu un ar to saistītajiem pakalpojumiem. Taču līgumcenas pieaugums par vienu nobraukto kilometru apstājas tiklīdz krautuvju skaits sasniedz 5 krautuves. Proti, pasūtītāja nav paredzējusi samaksu par pilnas kravas komplektāciju no vairāk kā 5 krautuvēm.

[2.2] Birojs nav ievērojis objektīvās izmeklēšanas principu, jo neskaidrību gadījumā nav pieprasījis papildu informāciju no pieteicējas un nav pārbaudījis pasūtītājas izveidoto samaksas kārtību.

Biroja norāde, ka samaksa tiek veikta par nobraukto papildu attālumu, nekādā veidā neatrisina un pēc būtības arī neattiecas uz pieteicējas iesniegumā norādīto netaisnību. Ne jau papildus nobrauktais attālums ir tas, par ko ir jānodrošina papildu samaksa, jo tas var būt identisks gan 5, gan 6, gan 7, gan 10 krautuvju gadījumā, bet gan papildu samaksa ir jānodrošina par papildu darbu (kravas iekraušana), laika un degvielas patēriņu, ko pasūtītāja kompensē attiecībā uz pirmajām 5 krautuvēm, bet ne uz turpmākajām. Izmaksas ietekmē tas, kādā maršrutā un pa kādiem ceļiem jāveic kravas komplektēšana. Pārsvarā tie ir meža ceļi vai dabiskās brauktuves, kuros braukšanas ātrums atbilstoši pasūtītājas infrastruktūras noteikumiem nedrīkst pārsniegt 30 km/h, bet uz atsevišķiem objektiem 10 km/h. Nereti transportēšanas darba uzdevumā, kur krava jānokomplektē no 5 un vairāk krautuvēm, viena reisa garums sasniedz pat 400 km. Šāda transportēšanas darba uzdevuma izpilde vienas saliktas kravas nokomplektēšanai no 5 un vairāk krautuvēm savukārt var prasīt vairāk nekā 10 stundas. Šādu kravu komplektēšanas laikā kokvedēja degvielas patēriņš palielinās līdz pat 100 %, tas palielina izmaksas un arī negatīvi ietekmē kopējo aizvesto kokmateriālu apjomu.

[2.3] Pieņemot pārsūdzēto lēmumu, ir pārkāpta Administratīvā procesa likuma 67. panta otrā un trešā daļa, 246. panta trešā daļa un 247. panta otrā daļa, jo Birojs nav vērtējis pušu paskaidrojumus un nav paskaidrojis, kādēļ pasūtītājas paskaidrojumiem ir dodama priekšroka iepretim pieteicējas argumentiem. Tā vietā Birojs bez kritiskas pasūtītājas paskaidrojumu vērtēšanas un pārbaudes, kas ir Biroja kā uzraugošās institūcijas pamatuzdevums, ir pilnībā pievienojies pasūtītājas paskaidrojumiem. Šāda rīcība neatbilst Administratīvā procesa likuma prasībām un ir novedusi pie prettiesiska lēmuma taisīšanas.

[2.4] Pušu starpā saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 15. panta sesto daļu un Civillikuma 2212. pantu ir vienošanās par pilnas kravas

komplektāciju, veicot kravu iekraušanu līdz 5 krautuvēm. Savukārt vienošanās nepastāv par pilnas kravas komplektāciju no vairāk par 5 krautuvēm, jo nepastāv līguma būtiskā sastāvdaļa – cena par pilnas kravas komplektāciju no 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, utt. krautuvēm.

Ņemot vērā, ka pasūtītāja ir atzinusi, ka pilnas kravas komplektācijai var būt nepieciešams veikt kravu iekraušanu arī no vairāk nekā piecām krautuvēm, pasūtītāja pārkāpj Autopārvadājumu likuma 15. panta pirmo un sesto daļu, jo nav paredzējusi samaksu par papildpakalpojuma sniegšanu. Šāda rīcība, kad pakalpojumu sniedzējam tiek pieprasīts nodrošināt papildpakalpojumu, par to neparedzot papildu samaksu, ir acīmredzami netaisnīga un neatbilst Publisko iepirkumu likuma 2. panta 2. punktam.

No Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2020. gada 4. februāra lēmuma Nr. SKA-900/2020 izriet, ka Birojam bija pienākums pārbaudīt samaksas kārtības atbilstību normatīvajiem tiesību aktiem, tostarp Autopārvadājumu likumam un Civillikumam. Turklāt šāds pienākums ir arī tiesai.

[2.5] Pieņemot pārsūdzēto lēmumu, Birojs nav ņēmis vērā pieteicējas argumentus un iesniegtos pierādījumus, tostarp ilustratīvos aprēķinus, ar kuru palīdzību pieteicēja ir skaidrojusi pārkāpuma būtību. Turklāt šāda pieteicējas argumentu vērā neņemšana un noraidīšana nav nekādā veidā pamatota. Tā vietā Birojs ir tikai atkārtojis un pilnībā pievienojies pasūtītājas subjektīvajiem un kļūdainajiem paskaidrojumiem. Līdz ar to ir pārkāpts tiesiskuma un patvaļas aizlieguma princips.

[3] Birojs rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots, pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicējas iebildumi saistīti ar to, ka pasūtītāja nolikumā nav paredzējusi tādu samaksas kārtību, kāda pieteicējas ieskatā būtu tai izdevīgāka un radītu mazāku risku, plānojot iepirkuma līguma izpildes izmaksas. Šajā sakarā jāņem vērā Senāta norādīto, ka iepirkuma mērķis nav pretendentu ekonomisko interešu apmierināšana, tādēļ argumenti par to, ka iepirkuma piedāvājums personai noteiktos apstākļos var būt neizdevīgs, nav izšķiroši prasību tiesiskuma vērtējumā.

[3.2] Nepamatots ir pieteicējas apgalvojums par to, ka nav izprasta pasūtītājas paredzētā apmaksas kārtība gadījumā, ja tiek paredzēts kravu komplektēt no vairāk nekā 5 krautuvēm. Proti, no Konkursa nolikumā paredzētajiem samaksas nosacījumiem ir skaidrs, ka pasūtītāja nav paredzējusi atsevišķu piemaksu par papildu krautuvju skaitu. Vienlaikus pieteicējas iebildumi nav pamatoti, jo atbilstoši pasūtītājas apkopotajiem statistikas datiem no pasūtītāja informācijas sistēmām par 2021. gadu kravu komplektēšana no piecām vai vairāk nekā piecām krautuvēm procentuāli tikusi veikta tikai 1,35 % gadījumu no kopējā pārvadāto kravu skaita. Attiecīgi secināms, ka kravu komplektēšana no vairāk nekā piecām krautuvēm 2021. gadā procentuāli tikusi veikta mazāk kā 1,35 % gadījumu no kopējā pārvadāto kravu skaita. Līdz ar to tam, ka samaksas kārtība neparedz līgumcenas pieaugumu par vienu nobraukto kilometru, ja krautuvju skaits pārsniedz piecas, nav būtiskas ietekmes uz kopējo pakalpojumu apjomu un izpildes gaitu. Biroja ieskatā, ņemot vērā minēto, nav pamata iebilst pasūtītājas izdarītajiem lietderības apsvērumiem, paredzot tieši šādu samaksas kārtību, turklāt lietderības apsvērumu izvērtēšana un attiecīgu nosacījumu paredzēšana iepirkumā ir pasūtītājas kompetencē.

[3.3] Konkursa dokumentācijā noteiktā samaksas kārtība neierobežo pretendentu vērtējamajā cenā iekļaut visas papildu izmaksas, kas varētu rasties, sniedzot pakalpojumu. Ņemot vērā minēto, konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka Konkursa dokumentācijā noteiktā samaksas kārtība nebūtu atbilstoša faktiskajam iepirkuma priekšmetam un būtu diskriminējoša pret kādu konkrētu pretendentu. Turklāt pieteicēja arī nav norādījusi, tieši kādā veidā apstrīdētie samaksas nosacījumi ietekmē vienlīdzīgu attieksmi pret pretendentiem, atsevišķiem piegādātājiem radot nepamatotas priekšrocības. Biroja ieskatā to, ka samaksas kārtība ir atbilstoša faktiskajam iepirkuma priekšmetam, apliecina arī tas, ka atbilstoši 2022. gada 14. jūlija pretendentu iesniegto finanšu piedāvājumu apkopojumam piedāvājumus Konkursā ir iesniedzis liels pretendentu skaits un citi pretendenti Konkursa dokumentācijā noteikto samaksas kārtību nav apstrīdējuši.

[4] Pasūtītāja rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots. Paskaidrojumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[4.1] Iepirkuma līgumā noteiktā apmaksas kārtība paredz nevis papildu samaksu par papildu krautuvēm, bet gan paredz, ka samaksas aprēķinā jāizmanto līgumcena par nobraukto kopējo attālumu pie krautuvju skaita pie atbilstošā reisa garuma un krautuvju skaita. Minētais nozīmē, ka arī gadījumā, ja kravu komplektēšana tiek veikta no vairāk kā 5 krautuvēm, tad izcenojums par nobraukto attālumu tiek skatīts pie atbilstošā reisa garuma un kolonnas, proti, katrai papildu krautuvei virs 5 krautuvēm nav noteikta atsevišķa samaksa, ko piemērot pie atbilstošā reisa garuma.

Šāda apmaksas sistēma pasūtītājai pastāv vairākus gadus, ir praksē pārbaudīta un integrēta informācijas tehnoloģijas sistēmās. Pamats izvērtēt nepieciešamību papildināt izcenojumu formu ar detalizētāku krautuvju skaita sadalījumu pasūtītājas ieskatā būtu tikai tad, ja iepriekšējā pieredze vai turpmākās saimnieciskās darbības plāni liecinātu, ka sagaidāms būtisks pieaugums kravu skaitam, kas jākomplektē no vairāk kā 5 krautuvēm.

[4.2] Veicot kravu komplektēšanu no vairākām krautuvēm, kokmateriālu iekraušana ir atkarīga no iekrautās kravas apjoma, nevis krautuvju skaita. Savukārt kravas uzkraušanai patērētais laiks un iepirkuma līguma projekta 6. un 7. nodaļā noteikto darbību izpilde ir atkarīga no kokvedēja vadītāja kompetencēm, individuālām prasmēm un veiklības.

Pieteicēja nav pamatojusi, kādā veidā brauktuves veids/segums un reisa garums, gadījumos, kad pilna krava jānokomplektē no vairāk kā 5 krautuvēm, palielina degvielas patēriņu līdz pat 100 %, palielina izmaksas un arī negatīvi ietekmē kopējo aizvesto kokmateriālu apjomu. Dažāds brauktuves veids/segums, gan reisa garums atbilst kokmateriālu pārvadājumu jomas specifikai.

Papildus pasūtītāja norāda, ka gadījumu skaits, kad kravas tiek komplektētas no vairāk kā 5 krautuvēm, ir ļoti neliels un tam nav būtiskas ietekmes uz kopējo pakalpojumu apjomu un izpildes gaitu. Tādēļ pasūtītāja ir paredzējusi tādu apmaksas kārtību, kur attiecībā par katru papildu krautuvi, kas pārsniedz 5 krautuves, nav noteikta atsevišķa samaksa, ko piemērot pie atbilstošā reisa garuma.

Savukārt pretendentam, skatoties kāda līgumcena par nobraukto attālumu vai pārvadāto apjomu atbilstoši norādītajai vērtējamai cenai veidojas katrā no reisa garumiem pie atbilstošā krautuvju skaita, visas savas plānotās izmaksas ir jāievērtē vērtējamā cenā. Tieši pretendents ir tas, kuram, izvērtējot visas tam nozīmīgās pakalpojumu sniegšanas nianses, resursus, metodes un arī riskus, jāspēj piedāvāt atbilstošu cenu.

[4.3] Atbilstoši iepirkuma līguma projekta 1.1. punktam ar pakalpojumu tiek saprasti kokmateriālu kravu pārvadājumi un ar tiem saistīti pakalpojumi. Atbilstoši minētajam, ja piegādātājs iesniedz piedāvājumu iepirkumā un vēlāk kā pretendents, kuram piešķirtas līguma slēgšanas tiesības, paraksta iepirkuma līgumu, tad kokmateriālu pārvadājumu pakalpojumu sniedzējs, iesniedzot piedāvājumu iepirkumā, ir akceptējis un, parakstot iepirkuma līgumu atkārtoti, piekritis atbilstoši līguma projektam sniegt pakalpojumus, tai skaitā, komplektējot kravu no vairāk kā 5 krautuvēm. Minētais arī pilnībā atbilst Autopārvadājumu likumā noteiktajam.

Normatīvie akti neierobežo pasūtītāju paredzēt tādu apmaksas kārtību, kāda noteikta iepirkumā, proti, pasūtītājas iepirkumā noteiktā apmaksas kārtība attiecībā par pilnas kravas komplektēšanu no vairāk kā 5 krautuvēm nevar tikt atzīta par prettiesisku. Ņemot vērā, ka, iesniedzot piedāvājumu iepirkumā, pieteicēja akceptē iepirkuma dokumentācijā paredzēto, atzīstams, ka pieteicēja ir piekritusi tam, ka izmaksas, kas pieteicējas ieskatā netiek atsevišķi apmaksātas, konkrētajā gadījumā par pilnas kravas komplektēšanu no vairāk kā 5 krautuvēm ir jāievērtē pieteicējas iepirkumā norādītajā vērtējamā cenā. Tātad, ņemot vērā, ka pieteicēja minētās izmaksas ir ievērtējusi savā iepirkumā piedāvātajā vērtējamā cenā, secināms, ka, ja pieteicēja iepirkumā iegūs līguma slēgšanas tiesības un noslēgs iepirkuma līgumu, tad, ņemot vērā, ka pieteicējas izmaksas par pilnas kravas komplektēšanu no vairāk kā 5 krautuvēm ir ievērtētas iepirkumā norādītajā vērtējamā cenā, tad arī iepirkuma izpildes laikā minētais pakalpojums (pieteicējas ieskatā –

papildu pakalpojums) tiks apmaksāts. Un šajā gadījumā vairs nevar būt strīds par to, ka pilnas kravas komplektēšana no vairāk kā 5 krautuvēm netiks apmaksāta atbilstoši normatīvajiem aktiem.

[4.4] No pieteicējas norādītajiem argumentiem izriet, ka pēc būtības strīds ir nevis par to, ka netiek apmaksāts pieteicējas ieskatā noteiktais papildpakalpojums, bet gan strīds ir par to, ka pēc pieteicējas domām līgumcenai par 1 nobraukto kilometru virs 5 krautuvēm ir jāturpina palielināties attiecībā par katras iepriekšējās krautuves 1 nobrauktā kilometra noteikto līgumcenu.

Jāņem vērā, ka gadījumā, ja pretendents uzskata, ka tam iepirkuma līguma izpildes laikā radīsies kādas būtiskas izmaksas, kuras pasūtītājs atbilstoši iepirkuma līgumā noteiktajam nav paredzējis atsevišķi apmaksāt vai paredzētā apmaksas struktūra neatbilst pretendenta ierastajai, tad pretendentam ne tikai ir tiesības, bet pat pienākums visas savas būtiskās un arī specifiskās izmaksas ievērtēt iepirkumā piedāvātajā vērtējamā cenā, jo tikai pretendents pats nosaka, vai un par kādu cenu tas ir gatavs nodrošināt pasūtītājam nepieciešamo pakalpojumu sniegšanu, un konkrētajā gadījumā katra pretendenta piedāvātā cena arī ir galvenais savstarpējās konkurences kritērijs.

Iespējams, ka kokmateriālu pārvadājumu pakalpojumu kopumā teorētiski var identificēt vairākus darbu posmus vai atsevišķas nianses, kuras kādam tirgus dalībniekam liktos ērtāk izcenot atsevišķi, tādējādi mazinot nepieciešamību rūpīgi izsvērt savu piedāvājumu un cenu kalkulāciju, kā arī biznesa riskus. Tomēr publiskā iepirkumā jāvadās no lietderības un samērīguma apsvērumiem, ko konkrētajā gadījumā ievērojusi arī pasūtītāja, atsevišķi neizcenojot katru nebūtiska apjoma manipulāciju, atstājot pieredzējušu pretendentu ziņā izvērtēt visas pakalpojumu sniegšanas nianses, resursus, metodes un arī riskus, piedāvājot atbilstošu cenu. Tieši šie apstākļi veido pretendentu konkurētspēju dalībai iepirkumā.

[5] Pieteicēja lūdz pārsūdzētā lēmuma tiesiskuma konstatēšanu daļā, lai novērstu to, ka paredzamā nākotnē atkārtosies situācija ar tādiem pašiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, gan arī tādēļ, ka šīs lietas atrisinājums var būt aktuāls citos līdzīgos gadījumos. Pieteicēja norāda turpmāk norādītos apsvērumus.

[5.1] Pasūtītāja regulāri organizē kokmateriālu kravu pārvadājumu iepirkumus, piemēram, pasūtītāja pēdējos 5 gadus ir organizējusi vismaz vienu kokmateriālu pārvadājumu iepirkumu gadā. Turklāt ir pamats uzskatīt, ka pasūtītāja arī turpmāk regulāri organizēs kokmateriālu kravu pārvadājumu iepirkumus. Līdz ar to ir objektīvi ticams, ka pasūtītāja turpinās izmantot šobrīd izvēlēto samaksas kārtību, ja vien netiks konstatēts tās prettiesiskums. Tādēļ ir objektīvi ticama līdzīgu, pat identisku situāciju atkārtošanās arī nākotnē. Secīgi šajā lietā ir nepieciešams izšķirt juridiski nozīmīgu jautājumu par pasūtītājas šobrīd noteiktās samaksas kārtības tiesiskumu, lai novērstu tādu gadījumu atkārtošanos, kur pasūtītāja turpina izmantot šo prettiesisko samaksas kārtību.

[5.2] Pieteikumā ietvertais galvenais arguments, kas liecina par pasūtītājas noteiktās samaksas kārtības neatbilstību normatīvo tiesību aktu prasībām, ir balstīts uz Autopārvadājumu likuma un Civillikuma noteikumiem. Tādēļ šajā lietā ir nozīmīgi sniegt skaidrojumu par to, vai, organizējot publiskos iepirkumus un nosakot prasības pakalpojumu sniedzējiem, publiskām personām ir saistošas tikai Publiskā iepirkuma likuma prasības, vai arī publiskām personām ir pienākums ievērot arī citu ārējo normatīvo tiesību aktu prasības. Tiesas vērtējums attiecībā uz šo fundamentālo tiesību jautājumu ir izšķirošs ne tikai šīs lietas izskatīšanā, bet arī būs aktuāls citos līdzīgos (ne obligāti tieši tādos pašos) gadījumos, kur publiskas personas iepirkuma dokumentācijā ir paredzējušas prasības, kas nav pretrunā ar Publiskā iepirkuma likuma prasībām, bet neatbilst citiem normatīvajiem tiesību aktiem kā, piemēram, Civillikumam, Autopārvadājumu likumam, Darba likumam, Būvniecības likumam u.c.

[5.3] No Administratīvās rajona tiesas 2020. gada 5. septembra un Senāta 2022. gada 30. septembra lēmumos šajā lietā *prima facie* paustajiem apgalvojumiem izriet, ka pasūtītājas samaksas kārtības tiesiskums ir vērtējams tikai attiecībā pret Publisko iepirkumu likuma prasībām, kurām atbilst arī tādi Konkursa nolikuma noteikumi, kas nosaka, ka visas ar to sniegšanu saistītās izmaksas, tātad – arī izmaksas, kas attiecas uz papildu pakalpojumiem – ir iekļaujamas piedāvātajā cenā.

Pieteicēja uzsver, ka šī atziņa nekādā veidā neatbild uz šajā lietā izskatāmo juridiski nozīmīgo jautājumu, jo pieteicēja samaksas kārtības tiesiskumu apšauba, pamatojoties uz Autopārvadājumu likuma un Civillikuma prasībām, nevis Publisko iepirkumu likuma noteikumiem. Joprojām paliek neatbildēts jautājums, vai šādi noteikumi atbilst Autopārvadājumu likuma un Civillikuma prasībām, kas paredz to, ka par tāda papildpakalpojuma sniegšanu kā kravas iekraušana pusēm ir jāvienojas atsevišķi, kas attiecīgi arī pieprasa vienoties par konkrētu papildpakalpojuma cenu.

Ja šī papildpakalpojuma cena ir iekļauta piedāvātajā cenā par pamatpakalpojuma (kravas pārvadāšana) sniegšanu, tad, pirmkārt, nav konstatējama šī atsevišķā vienošanās par papildpakalpojuma sniegšanu un, otrkārt, nav iespējams noskaidrot, kāda tad ir cena par attiecīgā papildpakalpojuma (kravas iekraušanu virs sešām krautuvēm) sniegšanu. Šāda situācija neatbilst Autopārvadājuma likuma 15. panta pirmās un sestās daļas prasībām, kas pieprasa atsevišķu vienošanos par papildpakalpojumu – kravas iekraušanu, kā arī Civillikuma 2212. panta prasībām, kas nosaka, ka vienošanās par pakalpojuma sniegšanu nav spēkā, ja pušu starpā nav konstatējama vienošanās par cenu. Tādēļ juridiski nozīmīgais jautājums, kuram ir izšķiroša nozīme šīs lietas izskatīšanā, ir tas, vai Konkursa nolikumā paredzētā samaksas kārtība (arī gadījumā, ja samaksa par papildpakalpojuma sniegšanu teorētiski būtu iekļauta cenā par pamatpakalpojumu, bet to joprojām nav iespējams praktiski noteikt) atbilst Autopārvadājumu likuma 15. panta pirmās un sestās daļas, kā arī Civillikuma 2212. panta prasībām par atsevišķu vienošanos par papildpakalpojuma (kravas iekraušana) sniegšanu.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmo un ceturto daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja vien par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā tiesas sēdē tiesu nav lūdzis pieteicējs, trešā persona vai šā likuma 29. pantā minētais tiesību subjekts.

Izskatāmajā lietā pieteicēja nav lūgusi izskatīt lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē, tādēļ lieta izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Lietā ir strīds par iepirkuma procedūras dokumentos ietvertās prasības par kravu komplektēšanu no vairāk kā piecām krautuvēm, nenosakot par to piemaksu, tiesiskumu.

[9] Publisko iepirkumu likuma 20. panta pirmajā daļā noteikts, ka tehniskās specifikācijas tiek ietvertas iepirkuma procedūras dokumentos. Tehniskās specifikācijas nodrošina vienādas iespējas visiem pretendentiem un nerada nepamatotus ierobežojumus konkurencei iepirkuma procedūrās.

Šī norma atspoguļo publiskā iepirkuma tiesību pamatprincipu, no kura izriet prasība nodrošināt iepirkuma priekšmeta piešķiršanā vienlīdzīgu attieksmi, kas izslēgtu starp pretendentiem negodīgu konkurenci, iepriekš zināmu priekšrocību piešķiršanu noteiktam pretendentam iepretim citiem konkurentiem. Tādējādi tiek panākts publiskā iepirkuma regulējuma galvenais mērķis – ietaupīt publiskā budžeta līdzekļus (*Senāta 2013. gada 11. janvāra sprieduma lietā Nr. 58/2013 7. punkts*).

Publisko iepirkumu likuma 20. panta ceturtajā daļā noteikts, ka tehniskajās specifikācijās nosaka publiskiem piegādes un pakalpojuma līgumiem

nepieciešamajām piegādēm un pakalpojumiem izvirzītās prasības. Publiskam pakalpojuma līgumam papildus nosaka pakalpojumu mērķi, izmantojamās metodes un resursus (ja nepieciešams), kā arī gala rezultātu.

Saskaņā ar tehniskās specifikācijas 1. punktu iepirkuma pakalpojuma mērķis un nepieciešamais galarezultāts ir noteiktā vietā, veidā, apjomā un termiņā iekrauti apaļie kokmateriāli un piegādāti gala patērētājam.

Saskaņā ar tehniskās specifikācijas 4.1. apakšpunktu kokmateriālu pārvadājumu pakalpojumu ietvaros pakalpojuma sniedzējam ir jānodrošina apaļo kokmateriālu iekraušana un pārvadāšana, kā arī izkraušana piegādes vietā iepirkuma līgumā noteiktajā apjomā un kārtībā.

Tehniskās specifikācijas 4.11. apakšpunktā noteikts, ka pakalpojumu sniedzējiem jānodrošina visu Transportēšanas darba uzdevumā norādīto kokmateriālu iekraušanu pasūtītājas norādītajās krautuvēs un apakškrautuvēs, kurās netiek nokomplektēta pilna krava gadījumos, ja pilnas kravas komplektēšana paredzēta, veidojot saliktās kravas no vairākiem kokmateriālu produktiem vai vairākām krautuvēm un apakškrautuvēm.

Konkursa nolikuma 4.5. apakšpunktā noteikts, ka faktiskā samaksa iepirkuma līguma izpildē būs atkarīga no Izcenojumu veidlapā norādītajām līgumcenu vērtībām un faktiski sniegto kokmateriālu pārvadājumu pakalpojumu (ņemot vērā pārvadāto kokmateriālu apjomu, katra reisa kopējo garumu (apmaksājamo attālumu), krautuvju skaitu reisā) un papilddarbu (piemēram, kokmateriālu šķirošanas, kravu pārvešanas, ūdensteču pagaidu šķērsojuma konstrukciju transportēšanas un kravu fotofiksācijas) apjoma.

No minētajām iepirkuma dokumentu normām izriet, ka pakalpojuma sniedzējam, lai nokomplektētu pilnu kravu, var būt nepieciešams iekraut kokmateriālus vairākās krautuvēs. Saskaņā ar Konkursa nolikuma 4.5. punktu krautuvju skaits ir viens no apstākļiem, kas ietekmē faktiskās samaksas apmēru.

[10] Iepirkuma līguma projekta 19.1. apakšpunktā noteikts, ka pasūtītājs maksā izpildītājam par tā sniegtajiem pakalpojumiem saskaņā ar iepirkuma līguma pielikumā „Pakalpojumu izcenojumi" noteiktajām cenām. Samaksa par izpildītu transportēšanas darba uzdevumu tiek aprēķināta pēc sekojošas formulas:

$S=D_{km}*C_{kmn}+V_{m3}*C_{m3n}$, kur:

S – Samaksa par atbilstoši līguma noteikumiem izpildītu transportēšanas darba uzdevumu;

D_{km} – atbilstoši līguma 9.3. un 19.2. punktiem noteikts faktiski nobrauktais attālums jeb reisa garums;

C_{kmn} – Izcenojuma veidlapā norādītā līgumcena (€/km) par faktiski nobraukto kopējo attālumu (D_{km}) atbilstoši kopējā reisa garuma intervālam, kurā ietilpst faktiskā reisa garums (D_{km}) un atbilstoši krautuvju skaitam (K), kurās nokomplektēta pilna krava;

V_{m3} – atbilstoši līguma 19.8. punktam noteikts pārvadātās kravas apjoms m3;

C_{m3n} – Izcenojuma veidlapā norādītā Līgumcena (€/m3) par pārvadāto apjomu atbilstoši kopējā reisa garuma intervālam, kurā ietilpst faktiskā reisa garums (D_{km}).

Savukārt saskaņā ar iepirkuma līguma projekta pielikumu Nr. 1 „Pakalpojumu izcenojumi" līgumcena par pārvadāto apjomu tiek noteikta atbilstoši reisa garumam un krautuvju skaitam. Proti, līgumcena, euro/km (C_{kmn}), par nobraukto kopējo attālumu pie krautuvju (K) skaita ir paredzēta krautuvju skaitam no viens līdz četri un par krautuvju skaitu, kas vienāds vai lielāks par pieci (≥5). Tādējādi, ja pilna krava iekraujama no vairāk par piecām krautuvēm, samaksa būs tāda pati, kā par kravu, kas iekrauta no piecām krautuvēm, proti, par krautuvju skaitu, kas pārsniedz pieci, papildus samaksa iepirkuma līguma projekta pielikumā Nr. 1 „Pakalpojumu izcenojumi" nav noteikta.

[11] Pieteicēja iebildusi par šādu apmaksas kārtību, norādot, ka pakalpojumu sniedzējiem, lai nokomplektētu pilnu kravu, rodas papildu izmaksas par kokmateriālu uzkraušanu katrā krautuvē, jo katrai uzkraušanas reizei ir nepieciešams veltīt papildu laiku, lai sagatavotu kokvedēju uzkraušanas darbībām, noņemtu kravas stiprinājumus, noslaucītu krautuvi, kā arī nepieciešama papildu degviela nokļūšanai uz nākamo kokmateriālu krautuvi.

Pieteicējas ieskatā šāda samaksas noteikšanas kārtība, liedzot pretendentiem finanšu piedāvājumā iekļaut visas pakalpojumu izmaksas (izmaksas par kravas iekraušanu, ja krautuvju skaits pārsniedz piecas krautuves), ir pretrunā ar Publisko iepirkumu likuma 2. panta 2. punktā noteikto mērķi.

[12] Saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 2. pantu šā likuma mērķis ir nodrošināt: iepirkumu atklātumu; piegādātāju brīvu konkurenci, kā arī vienlīdzīgu un taisnīgu attieksmi pret tiem; pasūtītāja līdzekļu efektīvu izmantošanu, maksimāli samazinot tā risku.

Publisko iepirkumu tiesību pamatjēga ir nodrošināt iepirkuma priekšmeta piešķiršanā vienlīdzīgu attieksmi, kas izslēgtu starp pretendentiem negodīgu konkurenci, iepriekš zināmu priekšrocību piešķiršanu noteiktam pretendentam iepretim citiem konkurentiem. Tādējādi tiek panākts publiskā iepirkuma regulējuma galvenais mērķis – ietaupīt publiskā budžeta līdzekļus.

Likumā noteiktajā iepirkuma procedūras dokumentācijā ietvertajām prasībām, novērtēšanas kritērijiem un kārtībai ir jāatbilst minētajiem likumdevēja mērķiem (*Senāta 2012. gada 17. augusta lēmuma lietā Nr. SKA-850/2012 (A420456612) 14. punkts*)

[13] Izvērtējot aplūkotās Konkursa nolikuma prasības, secināms, ka noteikumi par kravas komplektēšanu no vairākām krautuvēm, tostarp arī no piecām un vairāk krautuvēm, kā arī šādu pakalpojumu apmaksas kārtība ir noteikta Konkursa nolikumā un tā pielikumos, tā vienlīdz attiecas uz visiem pretendentiem, tādēļ šāda prasība pakalpojumam nerada vienlīdzības principa pārkāpumu, kā arī neierobežo brīvu konkurenci.

[14] Attiecībā par taisnīgas attieksmes principa ievērošanu konstatējams, ka papildu izmaksas, kas pretendentiem rastos, iekraujot pilnu kravu no sešām un vairāk krautuvēm, saskaņā ar Konkursa nolikumā noteikto kārtību, nav uzskatāmas par pasūtītājas neapmaksātām papildu izmaksām.

Proti, finanšu piedāvājumā iekļaujamo izmaksu atbilstošās pozīcijas ir noteiktas Konkursa nolikuma 4.1. apakšpunktā. Taču pārējās izmaksas, kas pretendentiem varētu rasties saistībā ar iepirkuma pakalpojuma sniegšanu, saskaņā ar Konkursa nolikuma 4.6.2. apakšpunktu pretendentiem ir jāiekļauj Konkursa nolikuma 4.1. apakšpunktā noteikto pozīciju norādītajās cenās. Konkursa nolikuma 4.6.2. apakšpunktā noteikts, ka visām pretendenta izmaksām, kas saistītas ar iepirkuma priekšmetu un visu iepirkuma līgumā un tehniskajā specifikācijā paredzēto prasību izpildi, jābūt iekļautām norādītajās cenās (t.sk. braucieni uz bāzes vietu, degvielas uzpildes vietu, uz tehnisko apkopju un remonta veikšanas vietām, kravas kokvedēja (t.sk. hidromanipulatora) iegādes vērtība un tā amortizācijas izmaksas, kokvedēja piekabes iegādes vērtība un tās amortizācijas izmaksas, apdrošināšanas izmaksas, remontu un apkopju izmaksas, riepu izmaksas, degvielas izmaksas, kokvedēja sastāva vadītāju darba algu izmaksas, līzinga/kredīta procentu maksājumi, administratīvās izmaksas (ieskaitot kokvedēja vadītāju darba maiņu organizācijas izmaksas, piemēram, kokvedēja vadītāju nomaiņai paredzētās vieglās automašīnas izmaksas), datortehnikas iegādes vērtība un tās amortizācijas izmaksas, kā arī citas izmaksas un plānotā peļņa). Papildu izmaksas, kas nav iekļautas aprēķinos un norādītas Izcenojumu veidlapā, netiks ņemtas vērā pie iepirkuma līguma noslēgšanas un tā izpildes laikā.

Tādējādi arī izmaksām par pilnas kravas iekraušanu no krautuvēm, kuru skaits pārsniedz piecas krautuves, pretendentiem, pamatojoties uz Konkursa nolikuma 4.6.2. apakšpunktu, ir jāiekļauj finanšu piedāvājumā atbilstoši Konkursa nolikuma 4.1. apakšpunktā noteiktajām pakalpojumu pozīcijām.

[15] Izvērtējot pasūtītājas prasības šādu papildu izmaksu iekļaušanai piedāvājuma cenā samērīgumu, tiesa atzīst, ka, ņemot vērā šādu papildu pakalpojumu un attiecīgi to izpildes izmaksu paredzamo apjomu, prasība iekļaut šādas izmaksas piedāvājuma cenā ir atzīstama par samērīgu.

Biroja Iesniegumu izskatīšanas komisija 2022. gada 2. jūnija atbildē uz ieinteresētā piegādātāja (pieteicējas) jautājumiem iepirkumā par apmaksu par kravu komplektēšanas pakalpojumu virs piecām krautuvēm ir sniegusi informāciju par dalīto kravu apjomu pēdējā pusgada laikā, kā arī datus par kravu komplektēšanas nepieciešamību no piecām un vairāk krautuvēm. Proti, minētajā atbildē norādīts, ka atbilstoši statistikas datiem no pasūtītājas informācijas sistēmām par pēdējiem 6 mēnešiem dalīto kravu apjoms nepārsniedz 0,52 % no kopējā pārvadāto kravu skaita. Savukārt, attiecībā par apmaksu par kravu komplektēšanu virs 5 krautuvēm Biroja Iepirkumu komisija ir norādījusi, ka atbilstoši statistikas datiem no pasūtītājas informācijas sistēmām par 2021. gadu kravu komplektēšana no 5 un vairāk krautuvēm procentuāli tikusi veikta 1,35 % gadījumu no kopējā pārvadāto kravu skaita.

Ņemot vērā dalīto kravu procentuālo apjomu pēdējā pusgadā un kravu komplektēšanas no piecām vai vairāk krautuvēm procentuālo apjomu 2021. gadā, Biroja Iepirkumu komisija ir atzinusi, ka kravu, kas komplektējamas no piecām un vairāk krautuvēm, apjoms neietekmē kokvedēja sastāva darba novērtēšanu pie mainīgās samaksas daļas saņemšanas vērtēšanas periodā (*https://www.eis.gov.lv/EKEIS/Supplier/Procurement/82212*).

Ņemot vērā Biroja papildus sniegto informāciju, atzīstams, ka pat pretendentiem bez ievērojamas pieredzes kokmateriālu pārvadājumu pakalpojumu sniegšanā nevajadzētu būt pārlieku apgrūtinoši vai neiespējami veikt attiecīgos aprēķinus par papildu pakalpojumiem un iekļaut tos finanšu piedāvājumā paredzētajās pakalpojuma izmaksās. Arī Senāts līdzīgā lietā ir atzinis, ka pretendentiem principā nav liegts (tieši otrādi – tiem ir noteikts pienākums) ietvert pakalpojuma cenā visas ar to sniegšanu saistītās izmaksas, tātad – arī izmaksas, kas attiecas uz papildu pakalpojumiem. Lai arī, sniedzot papildpakalpojumus, piemēram, veicot kravas iekraušanu, krava netiek pārvesta, tomēr tīri matemātiski šo darbu izmaksas ir iespējams aprēķināt un iekļaut cenā par kravas pārvadāšanu – līdzīgi kā pārvadāšanas cenā tiek ietvertas jebkuras citas pakalpojuma izmaksas, kas nav saistītas ar kravas pārvietošanu kā tādu, piemēram, administratīvās izmaksas (*Senāta 2018. gada 13. septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-961/2018 (A420212917) 5. punkts*).

Tādēļ prasība par šādu izmaksu tāpat kā citu Konkursa nolikuma 4.6.2. apakšpunktā minēto izmaksu, kas saistītas ar iepirkuma priekšmetu un visu iepirkuma līgumā un tehniskajā specifikācijā paredzēto prasību izpildi, iekļaušana finanšu piedāvājumā saskaņā ar Konkursa nolikuma 4.1. apakšpunktu ir atzīstama par samērīgu.

[16] Apkopojot minēto, tiesa atzīst, ka Konkursa nolikumā un tā pielikumos noteiktā prasība nokomplektēt kravu (iekraut pilnu kravu) arī no sešām vai vairāk krautuvēm, neparedzot papildu piemaksu par kravu iekraušanu no vairāk kā piecām krautuvēm, ņemot vērā, ka visas tieši neparedzētās papildu izmaksas pretendentiem saskaņā ar Konkursa nolikuma 4.6.2. apakšpunktu ir jāiekļauj piedāvājuma cenā, nav pretrunā ar Publisko tiesību likuma 2. panta 2. punktā ietvertajiem publisko iepirkumu vispārējiem principiem.

[17] Attiecībā par pieteicējas iebildumiem par Autopārvadājuma likuma 15. panta pirmās un sestās daļas un Civillikuma 2212. panta pārkāpumu norādāms, ka pieteicēja minēto tiesību normu pārkāpumu saskata apstāklī, ka par kravu iekraušanu no vairāk nekā piecām krautuvēm pasūtītāja nav paredzējusi samaksu.

Kā konstatēts šā sprieduma 9. punktā, pasūtītāja iepirkuma līguma projekta pielikumā Nr. 1 „Pakalpojumu izcenojumi" nav noteikusi piemaksu par kravu iekraušanu no krautuvēm, ja krautuvju skaits pārsniedz piecas krautuves. Taču saskaņā ar Konkursa nolikuma 4.6.2. apakšpunktu visas papildu izmaksas, tostarp arī izmaksas par kravu iekraušanu no sešām vai vairāk krautuvēm, ir iekļaujamas finanšu piedāvājuma cenā (*sk. sprieduma 14. punktu*). Līdz ar to tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējams Autopārvadājuma likuma 15. panta pirmās un sestās daļas un Civillikuma 2212. panta pārkāpums. Proti, iepirkuma līgumā ir paredzēta samaksa par papildu pakalpojumu sniegšanu.

Tiesa papildus norāda, ka jautājums par iepirkuma līguma klasifikāciju un piemērojamajām tiesību normām ir vērtēts līdzīgā lietā – administratīvajā lietā Nr. A42021917. Minētajā lietā Senāts norādījis, ka nav pamata uzskatīt, ka nolikuma noteikumi, kas attiecas uz kravas iekraušanu, izkraušanu un pavadzīmes sagatavošanu, acīmredzami ir aizliegti ar likumu un tādēļ principā nepieļaujami. Autopārvadājumu likums neliedz nosūtītājam pilnvarot pārvadātāju noformēt kravas pavadzīmes savā vārdā; līguma pusēm arī nav aizliegts vienoties par atšķirīgu pienākumu sadali attiecībā uz kravas iekraušanu, izkraušanu un iesaiņošanu, nekā to noteic Autopārvadājumu likums. Savukārt iespējamās neērtības vai pakalpojuma sadārdzinājums, kas pakalpojumu sniedzējam var rasties no šādiem iepirkuma dokumentos ietvertiem nosacījumiem, nav tiesisks pamats attiecīgo nosacījumu prettiesiskuma konstatēšanai (*Senāta 2018. gada 13. septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-961/2018 3. punkts*).

[18] Attiecībā par pieteicējas argumentu par Biroja kompetenci norādāms, ka Biroja kompetence ir noteikta Ministru kabineta 2004. gada 26. oktobra noteikumos Nr. 893 „Iepirkumu uzraudzības biroja nolikums" (turpmāk – Noteikumi Nr. 893). Saskaņā ar Noteikumu Nr. 893 2. punktu Biroja darbības mērķis ir valsts pārvaldes funkciju īstenošana iepirkuma procedūru uzraudzībā. Noteikumu Nr. 893 4. punktā noteiktas šādas Biroja funkcijas: uzraudzīt pasūtītāju, sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju, publisko partneru un publisko partneru pārstāvju veikto iepirkuma procedūru un koncesijas procedūru atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām prasībām; sniegt metodisko atbalstu iepirkuma procedūru organizēšanā; veikt citas funkcijas, kas noteiktas iepirkuma procedūru un koncesijas procedūru reglamentējošos ārējos normatīvajos aktos. Pasūtītāju iepirkumu tiesiskajā regulējumā saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 66. punktu Birojam ir šādas funkcijas: uzraudzīt šā likuma 8. panta pirmajā daļā minēto iepirkuma procedūru, metu konkursu un šā likuma 10. pantā noteikto iepirkumu atbilstību normatīvo aktu prasībām; izskatīt iesniegumus par šā likuma 8. panta pirmajā daļā minēto iepirkuma procedūru, metu konkursu un šā likuma 10. pantā minēto iepirkumu pārkāpumiem; sniegt metodisku palīdzību un konsultācijas un rīkot mācības pasūtītājiem, preču pārdevējiem, iznomātājiem, būvdarbu veicējiem un pakalpojumu sniedzējiem par publiskos iepirkumus regulējošu normatīvo aktu piemērošanu; izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas publisko iepirkumu un publiskās un privātās partnerības jomā un piemērot administratīvos sodus; nodrošināt informācijas ievadi un atjaunošanu sertifikātu tiešsaistes reģistrā (e-Certis); citas normatīvajos aktos noteiktās funkcijas.

Publisko iepirkumu likuma 68. panta pirmajā daļā noteikts, ka persona, kura ir vai ir bijusi ieinteresēta iegūt tiesības noslēgt iepirkuma līgumu vai vispārīgo vienošanos vai pretendē uz iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu un kura saistībā ar konkrēto iepirkuma procedūru, uz kuru attiecas šis likums, uzskata, ka ir aizskartas tās tiesības vai ir iespējams šo tiesību aizskārums, ko rada varbūtējs Eiropas Savienības normatīvo aktu vai citu normatīvo aktu pārkāpums, ir tiesīga iesniegt iesniegumu par kandidātu vai pretendentu atlases noteikumiem, tehniskajām specifikācijām un citām prasībām, kas attiecas uz konkrēto iepirkuma procedūru, vai par pasūtītāja vai iepirkuma komisijas darbību iepirkuma procedūras laikā.

Tādējādi Biroja kompetence pasūtītāju publisko iepirkumu jomā ir Publisko iepirkumu likumā noteiktās publisko iepirkumu procedūras uzraudzība, lai nodrošinātu šā sprieduma 12. punktā minēto Publisko iepirkumu likuma 2. punktā noteikto mērķi. Birojam ir pienākums uzraudzīt to tiesību normu prasību ievērošanu, kuras regulē iepirkuma procedūru.

Arī Senāts ir atzinis, ka publiskā iepirkuma procedūras tiesiskuma pārbaude attiecas uz to, vai iepirkuma procedūra ir veikta Publisko iepirkumu likumā noteiktajā kārtībā, ievērojot publiskā iepirkuma principus (*Senāta 2018. gada 13. septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-961/2018*

3. punkts).

[19] Apkopojot iepriekš minēto un izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Publisko iepirkumu likuma 72. panta otro daļu, Administratīvā procesa likuma 246.–251. pantu, 329. un 331. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Iepirkumu uzraudzības biroja Iesniegumu izskatīšanas komisijas 2022. gada 4. jūlija lēmuma Nr. 4-1.2/22-110 atzīšanu par prettiesisku daļā „Par samaksas kārtību par kravas komplektēšanu no vairāk nekā piecām krautuvēm".

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Tiesnese S. Pone

Tiesnese S. Kuškina

Tiesnesis G. Ploriņš